

Той насочи сръщу мене пушката и ми поиска кесията, но азъ изпрѣварихъ та гръмнѣхъ съ риволвера. Обаче напразно — не можахъ да го умѣрижъ. Тогава бързо извадихъ кесията и му ѣхъ хвърлихъ. Той ѣхъ взе и азъ си тръгнѣхъ, но той изведнѣжъ ме спрѣ. Слѣдъ това отвори кесията, извади единъ левъ, даде ми го и каза: „да ти върнѣж паритѣ, що ми захте снощи!“ Като каза това отиде си.

СТРАХЛИВЕЦА.

страхътъ е лошъ свѣтникъ. Той ни кара да виждаме планина тамъ, дѣто скача мишка; ношѣ особено, най-проститѣ нѣща се виждатъ въ чудни и страшни образи.

Прѣди нѣколко мѣсеца пжтувалъ единъ богатъ търговецъ: той отивалъ да занесе една значителна сума пари на единъ отъ своитѣ мющери. За да може да се защитава, въ случай на нужда, отъ крадцитѣ, той се снабдилъ съ единъ револверъ. Пристигнѣлъ въ единъ градецъ, името на когото нѣма да казваме и се настанилъ въ единъ хотелъ да прѣкара ношѣта.

Голѣмата сума, която носелъ, го не оставяли на мира; той си мислѣше, че всички знаѣтъ, че джебовитѣ му сж натѣпкани съ банкони билети (банкноти) Шомъ останѣлъ въ стаята, затворилъ вратата и прѣди да си легне прѣгледалъ ѣхъ хубаво, да не би нѣкой крадецъ да се е скрилъ подъ леглото.

Какъвъ страхъ! Той съгледалъ една глава безъ шапка и двѣ очи, които го гледатъ: крадецътъ, защото наистина този човѣкъ е тѣкъвъ, се прострѣлъ и нах-